

LA CONTRA

Abril Pasalamar

Estudiant

Qui és l'Abril?

Sóc una noia de 18 anys nascuda a Sabadell. Als 16 anys vaig venir a estudiar a Ripollet, a l'Institut Palau Ausit, per fer un Cicle Mitjà d'Electromecànica de Vehicles Automòbils i, en acabar, vaig començar un Cicle Superior d'Automoció. Sóc la petita de tres germans i tant ells com els pares s'han encaminat cap a la branca de l'àmbit social. En part, sóc "l'ovella negra" de la família. No tinc cap parent dins el món del motor, simplement sempre m'ha despertat interès i casa em van donar suport.

Per ser "l'ovella negra" has guanyat un premi.

He estat guardonada amb un dels Premis David, en la seva 50a edició. Un reconeixement als millors estudiants de cicles formatius d'electricitat i electrònica, fabricació mecànica, transport i manteniment de vehicles, instal·lacions i manteniment i informàtica i comunicacions. No m'esperava endur-me el premi, va ser una sorpresa,

la veritat. També pel meu tutor del curs passat, que va posar molt d'èmfasi en mi. Em sento molt afortunada, especialment, per ser l'única noia premiada.

Fa poc vas estar col·laborant a València.

Un grup de classe i part del professorat vam impulsar una iniciativa amb el suport del Departament d'Automoció i de la Direcció de l'Institut. En veure la situació de la DANA, els companys vam voler donar un cop de mà. És per això que vam fer de voluntaris recollint diners per poder finançar el viatge i mirar de donar una part a la Creu Roja. Vam anar a Païports, a un punt de recollida de productes de primera necessitat i un altre d'aliments, netejant i buidant cases i locals plens de fang. Ha estat dur veure les conseqüències que ha generat la DANA i també una experiència única i gratificant veure gent de tot el país amb l'objectiu d'ajudar.

Tornem al món del motor, encara sou poques noies.

La gent se sorprèn. La frase estrella és "què extrany, una noia mecànica". Quan vaig començar el cicle era l'única noia. Ara en som tres. Les persones no associen que una

"Sempre m'ha agradat el món de la mecànica"

noia sigui mecànica. Continua sent un fet inusual, fins al punt que hi ha clients que es pensen que sóc l'administrativa, tot i portar la roba bruta del taller. L'estereotip és immens, inclús dins les noies, qui en moltes ocasions m'han donat ànims com si estigués fent una feina superior al meu gènere. Sumat als comentaris masculistes, és clar. Potser per la manca de referents femenins, però t'infravaloren i posen en dubte les teves capacitats. Espero que es pugui revertir la situació.

Quin futur laboral esperes?

Prou bo. Al món de la mecànica sempre hi haurà feina, perquè tot i els avenços tecnològics, sempre farà falta la mà humana.

Com t'imagines en 10 anys?

Amb una carrera universitària d'enginyeria d'automoció i dissenyant peces per a vehicles, o formant part d'un taller o tenint-ne un de propi.

Toni Miralles
Marc Gironès / Intus

